

ringsvirksomhed. Retten til aktindsigt er således begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er dog indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets ansatte«. Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelsen præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantine-drift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte pensionskassens medlemmer. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte pensionskassens forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må pensionskasserne og medlemmerne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra pensionskasserne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende pensionskasse selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om en pensionskasses medlemmer kan kun gives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets bekræftelse af et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet videregiver en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor en pensionskasse og et medlem giver samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke pensionskassernes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne afholde pensionskasserne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at pensionskasser under tilsyn ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed. Der er dog foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at den enkelte pensionskasse eller dens medlemmer ikke kan identificeres.

Stk. 4 svarer med visse præciseringer til den nuværende bestemmelse i § 240 c, stk. 5, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen sikrer, at parterne i en civil retssag kan få udleveret fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, når pensionskassen er erklæret konkurs. Det er dog præciseret, at oplysninger om medlemsforhold og om tredjemand, der medvirker eller har medvirket i forsøg på at redde pensionskassen, ikke kan videregives.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Bestemmelsen svarer til den nuværende bestemmelse i § 240 c, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Rækkefølgen i bestemmelsen er systematiseret, idet man har samlet først de tilfælde, hvor der kan videregives fortrolige